

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การใช้กฎกติกาเงื่อนไขในการเช็คชื่อเข้าแถวหน้าเสาธงเพื่อให้มี
วินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับชั้น
ปวช.2/7 สาขาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นาย ธรรมโชติ ศรีสวัสดิ์

วิทยาลัยอาชีวศึกษารักษาดิพนธ์การและเทคโนโลยี
ประจำปีการศึกษาที่ 2/2566

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2/7 ทุกคน บางคนอาจจะตื้อรั้น ขาดความรับผิดชอบ คำนึงถึงแต่เหตุผลของตนเอง ด้วยอารมณ์ของวัยรุ่น แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรม ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา

นายธรรมโชติ ศรีสวัสดิ์
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง การใช้กฎกติกาเงื่อนไขในการเช็คชื่อเข้าแถวหน้าเสาธงเพื่อให้มีวินัยและความรับผิดชอบ
 ของนักศึกษาระดับชั้นปวช.2/7 สาขาช่างยนต์

ผู้วิจัย นายธรรมโชติ ศรีสวัสดิ์ ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมเครื่องกล
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พิษณุโลก

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษามัธยมศึกษาการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาหารรษา
 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055-716459 มือถือ 086-3458596

ปีที่ทำการวิจัย ปีการศึกษา 2566

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับชั้นปีที่ 2/7 จำนวน 16 คน

ระยะเวลา เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2567

 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมกรเข้าเรียนช้าและหนีเรียนของนักศึกษา
 รายวิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้น และเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับชั้น ปวช.2/7 ในภาคเรียนที่ 2/2566 จำนวน
 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบด้วยการสังเกต และส่งผลงานของนักศึกษาปลายภาคเรียน สถิติ
 ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบว่ามีพฤติกรรมกรเข้าชั้นอยู่ตลอด ยังไม่
 ค่อยขาดเรียนกันเท่าไรนัก แต่พอสัปดาห์ต่อมาถึงช่วงเวลาปฏิบัตินักศึกษาเริ่มขาดเรียนกันบ่อยขึ้น ไม่ตั้งใจ
 เรียน พูดคุยกันเองและเล่น เกมบนมือถือ โดยไม่ปฏิบัติงานที่ผู้สอนบรรยาย การเรียนของนักศึกษาชั้นปี
 ที่ 2/7 ช่างยนต์ เกี่ยวกับการเรียนการสอน ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมกรเรียนในชั้นเรียนและการส่ง
 งานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป ตามลำดับ
 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test)
 แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตในการศึกษา	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน	7
ลักษณะของการปรับปรุงพฤติกรรม	8
กรอบแนวคิดในการศึกษา	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
เครื่องมือที่ใช้	10
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	13
อภิปรายผล	13
ข้อเสนอแนะ	13
บรรณานุกรม	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)	12
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเข้าเรียนของนักศึกษาในปีที่ผ่านมา มีนักศึกษาเข้าเรียนไม่ตรงเวลา และนักศึกษาบางคนไม่เข้าเรียน ส่งผลให้นักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ทัน และหนีเรียน ไม่เข้าใจในเนื้อหา ความรู้ในบทเรียน ไม่ครบถ้วนตามกระบวนการ ทำให้เวลาทำการเรียนการสอนนักเรียนเกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ตอบคำถามไม่ได้ในเรื่องที่ทำการเรียนการสอน เมื่อมอบหมายงานให้ทำและทำการทดสอบมีผลการทดสอบไม่เป็นที่น่าพอใจ อีกทั้งนักเรียนที่เข้าช้ามักชักชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ให้เข้าช้าหรือหนีเรียนอีกด้วย และเวลาที่เข้าเรียนช้าก็จะทำการพูดคุยกับเพื่อนทำให้กระบวนการเรียนของเพื่อนในห้องเรียนด้วย เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นจากการเข้าเรียนช้า จึงออกแบบ กฎ กติกาและเงื่อนไขในการเช็คเวลาเข้าเรียนของนักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาปรับปรุง และพฤติกรรมอันไม่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม การเข้าเรียนช้าและหนีเรียนของนักเรียน
2. เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1) ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยพัฒนาครั้งนี้เป็นการสร้างชุด กฎ กติกาและเงื่อนไขในการเช็คเวลาเข้าเรียนของนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2) ขอบเขตประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในรายวิชาการเครื่องมือกลเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังจากการปรับพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและไม่หนีเรียน
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. ลดพฤติกรรมอันเกิดจากการหนีเรียนของนักเรียน เช่น การลักขโมย การหนีไปสูบบุหรี่ หรือสารเสพติดต่าง ๆ
4. ทำให้เกิดความมีระเบียบวินัยในการเข้าเรียนและความเป็นระเบียบของสถานศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แรงแเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แรงแเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- 1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น
- 1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงฯ (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้าและผลกระทบใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

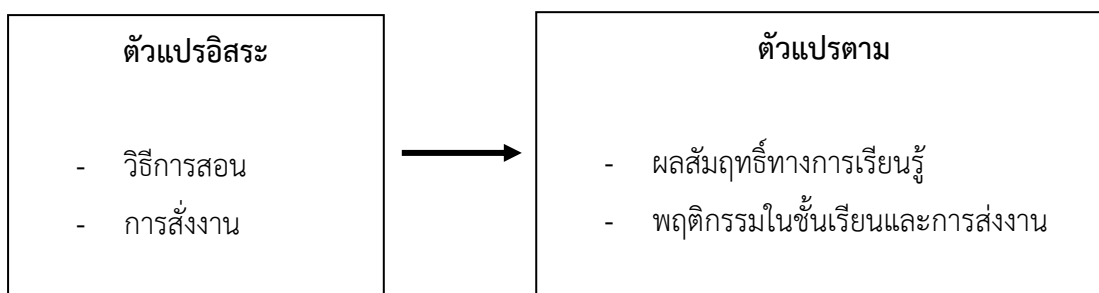
2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการ

ปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบขาดเรียนคิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่

ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันทำให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการใช้ กฎกติกา เงื่อนไขในการการเช็คเวลาเรียนเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเข้าเรียนนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิด 2 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) ชนิด 4 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

9-10 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
7-8 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
5-6 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
3-4 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
1-2 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”
3. ใบบันทึกการส่งงาน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนและแบบทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการส่งงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3	7	35.71
4	2	25
5	3	21.43
6	4	17.86

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ (3-5 คะแนน) ร้อยละ 35.71 25 และ 21.43 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับรายวิชางานนิเวศติคส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7	4	14.28
8	2	21.43
9	3	28.57
10	7	35.71

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี และดีมาก (8-10 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนและการส่งงานตามตารางที่ 1 (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน และการส่งงาน(post-test) (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2/7 สาขาวิชาช่างยนต์ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) เล่นเกมส์ ผ่านมือถือ
- 3) เล่นผ่านโลก Social มากเกินความจำเป็น
- 4) พูดคุยกันในระหว่างทำการเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 1 ชั่วโมง 1 และจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคนใดสามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และการทำสัญญาโดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกการทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะเก็บโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาไว้เพื่อไม่ให้นักศึกษาใส่ใจกับรายละเอียดอื่นนอกจากการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น โทรศัพท์มือถือ รวมถึงสังคมออนไลน์ เช่น facebook Line InstarGram และ Btalk เป็นต้น และการสนทนาผ่านมือถือ ทำให้นักศึกษามุ่งไปที่สิ่งดังกล่าวมากกว่าการเรียน โดยเห็นว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถไปอ่านหนังสือและpower point ด้วยตนเองได้ ทำให้เรียนรู้สิ่งที่ผู้สอนบรรยายไม่ครบถ้วนตามเนื้อหา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน และดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย เช่น การจัดทำหน้าเพจรูปใน facebook เพื่อใช้สำหรับการนำเสนอบทความ การปฏิบัติงานจริงในการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังอยู่ในโลกSocial ได้เข้าไปศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานและการเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน

รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online]

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]